

Maade kom fra Asken i Ilden, det vilde blive fuldkommen overbebyrdende for de unge Mænd og Kvinder. Derfor indeholder Lovforslaget, i Overensstemmelse med Ønsker fra sagkyndige Seminariefolk, den Bestemmelse, at Undervisningen skal være 2 Aar plus 2 Aar, saaledes at der i de 2 første Aar gives en Fællesundervisning i de Fag, i hvilke man i det hele taget underviser, men derefter skal, naar den første Prøve er overstaaet, den unge Lærerelev have Adgang til at træffe sit Valg mellem tre Muligheder: hvis det er en Kvinde, en speciel Uddannelse i kvindelig Husgerning, og ellers, for alle saavel Kvinder som Mænd, en Uddannelse enten i sproglig Retning eller i matematisk-naturvidenskabelig Retning. Derved vil vort Land faa to Typer af Lærere: Lærere, som har en vis betydelig Fællesuddannelse, men iblandt hvilke nogle er særlig kvalificerede til at tage sig af Undervisning i fremmede Sprog, medens andre er særlig kvalificerede til at tage sig af Undervisning i Matematik og Naturvidenskaberne paa de Steder, hvor Folkeskolen er udviklet saaledes, at en Specialisering er ønskelig, medens de alle, hvis de kommer til at virke et Sted, hvor saadan Specialisering ikke findes, er i enhver Henseende fuldt ud i Stand til at præstere det Arbejde, der ventes af dem. Derfor maa jeg ogsaa mene, at denne Tanke om Delingen i de 2 sidste Aar er overmaade værdifuld, og det er mit Haab, at den maa kunne gennemføres i dette høje Ting.

Nu er det jo imidlertid ikke saaledes, at Læreren kan uddannes alene ad teoretisk Vej, hans Virksomhed er, som jeg sagde før, først og fremmest Kunst. Dertil kræves en Indøvelse, og derfor foreslaar Lovforslaget ogsaa, at der ved hver Lærerskole skal findes en Øvelsesskole, som i det mindste er delt i 7 Klasser. I Anledning af dette Spørgsmaal tør jeg maaske gøre det høje Ting opmærksom paa, at der i det sidste Nummer af „Vor Ungdom“ er kommet en Kommentar til det foreliggende Lovforslag, som er værd at lægge Mærke til. For det første er denne Kommentar et smukt Vidnesbyrd om det Frisind, som det nuværende høje Ministerium viser overfor Embedsmænd i selve den ministerielle Bygning, for Artiklen er forfattet af Konsulenten i Spørgsmaal vedrørende Folkeskolen og Lærerskolerne og Formanden for Censorerne. Denne Konsulent, Hr. Professor N. A. Larsen, har givet et Resumé af Lovforslaget og hist og her øvet en Kritik, som forekommer mig at være øvet i en underlig sur og knurrende Tone. Nogen saadan synderlig Luft under

Vingerne kan jeg egentlig ikke sige, at denne Førstemand indenfor det nuværende danske Seminarium røber at have. Derimod ser jeg til min store Glæde, at han paa visse Punkter lægger et ikke ringe Pedanteri for Dagen. Det er f. Eks. i den Kritik, der øves angaaende den 7-klassede Skole. Kritikeren siger: Der staar, at der skal være et Antal af 7 Klasser, men hvad betyder det? det kan jo være 7 Klasser af lige gamle Børn. Ja, hvis man endelig vil være Pedant, kan dette naturligvis siges, men da vi siden 1894 har klaret os udmærket med den Bestemmelse, der nu er gældende, og hvori der staar, at det skal være en af et tilstrækkeligt Antal Klasser dannet Øvelsesskole, synes jeg, at man snarere maatte have hilst med Glæde, hvad der her staar: at det skal være en 7-klasset Skole, og saa forstaaet ved det, hvad alle fornuftige Mennesker her i Landet vil forstaa ved det. Vi kan dog ikke altid skrive Lovene for Dumrianer, det er umuligt.

Naar saa Læreren gennem den 4-aarige Lærerskole og med praktisk Uddannelse i Øvelsesskolen har gjort sin Uddannelse færdig, skal han tage sin Eksamen. Første Del tages efter de to Aar og anden Del efter Afslutningen af den 4-aarige Uddannelse. Saa skulde det unge Menneske være i Stand til at gaa ud i den praktiske Gerning som Lærer, og det er min Overbevisning, at en Lærer, der har faaet en saadan Uddannelse, ogsaa vil være i Stand til at gøre Fyldest i den almindelige Folkeskole, med de Fordringer, som billigvis kan stilles dér.

Men der er en Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa; den fremgaar ikke af Lovforslaget og kan maaske heller ikke let komme til at staa i dette, men jeg synes, den har en betydelig Interesse. Den, der gaar denne Lærerskole igennem og efter 4 Aars Forløb kommer ud i Praksis, kan meget godt gøre den Erfaring, at han ikke har de specifikke Egenskaber, som maa kræves af en Lærer, ja, det er meget muligt, at et ungt Menneske allerede, naar han har taget første Del efter 2 Aars Ophold paa Skolen, er kommet til den Erkendelse, at det at være Lærer egentlig ikke er hans rigtige Kald. Derfor er det mit Ønske, at man paa en eller anden Maade kan give dem, der uddanner sig til Lærere, men som kommer til Erkendelse af, at de alligevel ikke er kommet ind i den rigtige Retning, Adgang til at studere ved Universitetet og lignende Institutioner, som f. Eks. Polyteknisk Lærestanstalt. Der er jo nemlig ikke det mindste i Vejen for, at et ung Menneske, der har taget sin Lærereksamen og hurtigt opdager,